

waardoor de beoordeeling zeer bemoeilijkt wordt, betreurd. De wensch werd geuit dat eene volgende begrooting meerdere splitsing en toelichting zal geven.

Vastgesteld 8 December 1888.

PIJNAPPEL.
VLIELANDER HEIN.
DE BRUYN.
SIX.
DE VOS VAN STEENWIJK.

EINDVERSLAG DER COMMISSIE VAN RAPORTEURS over de ontwerpen van wet tot:

- 1°. wijziging der begrooting van Nederlandsch-Indië, voor het dienstjaar 1887 (hoofdstuk I. Uitgaven in Nederland);
- 2°. wijziging der begrooting van Nederlandsch-Indië, voor het dienstjaar 1887 (hoofdstuk II. Uitgaven in Nederlandsch-Indië).

Naar aanleiding van deze wetsontwerpen werd er de aandacht op gevestigd, dat sedert de invoering der wet van 7 Mei 1864 (*Staatsblad* n°. 35) tot 1883 steeds in ruime mate door het Indisch bestuur gebruik is gemaakt van de bevoegdheid om credieten te openen boven de begrooting. Alleen in de laatste vier jaren is van die bevoegdheid zeer spaarzaam gebruik gemaakt, waardoor het bewijs is geleverd, dat ook zonder dergelijke maatregelen in den dienst kan worden voorzien.

Terwijl vele leden het vertrouwen uitspraken, dat voor het vervolg op den genoemden goeden weg moge worden voortgegaan, wenschten sommigen daaraan het voorbehoud te verbinden, dat wanneer in enkele gevallen, die ook bij nauwkeurige raming en berekening niet zijn te vermijden, eene creditopening werkelijk in 's lands belang moet worden geacht, de vrees om in strijd te komen met het voorgestane beginsel daarvan niet moge terughouden.

Vastgesteld 8 December 1888.

PIJNAPPEL.
VLIELANDER HEIN.
DE BRUYN.
SIX.
DE VOS VAN STEENWIJK.

EINDVERSLAG DER COMMISSIE VAN RAPORTEURS over het ontwerp van wet tot vaststelling van het slot der rekening van de koloniale uitgaven en ontvangsten voor Suriname over het dienstjaar 1882.

In eene Afdeeling werd de vraag gedaan waaraan de late indiening van deze rekening is toe te schrijven en werd de wensch uitgesproken, dat de Minister maatregelen zal be-ramen om voor het vervolg vertraging te voorkomen.

Vastgesteld 8 December 1888.

PIJNAPPEL.
VLIELANDER HEIN.
DE BRUYN.
SIX.
DE VOS VAN STEENWIJK.

EINDVERSLAG DER COMMISSIE VAN RAPORTEURS over het ontwerp van wet tot definitieve vaststelling van de koloniale huishoudelijke begrooting van Suriname, voor het dienstjaar 1889.

De behandeling van dit wetsontwerp in de afdeelingen

gaf tot de volgende opmerkingen en beschouwingen aan-leiding.

§ 1. Vrij algemeen had men met voldoening gezien, dat dit jaar door eene tijdige indiening dit wetsontwerp vóór de Staatsbegrooting konde worden onderzocht, al ware het ook dat enkele leden eene grotere tijdsruimte hadden gewenscht tusschen de behandeling in de andere Kamer en het onderzoek in de Afdeelingen dezer Kamer. Eenige leden betuigden hunne tevredenheid over de vermindering der bijdrage, zonder dat aan eene behoerlijke voorziening in de behoeften wordt te kort gedaan.

§ 2. In het algemeen en vooral in zake het onderwijs werd de wensch uitgesproken, dat de nieuw benoemde Gouverneur denzelfden ijver, gematigdheid en onpartijligheid aan den dag zal leggen als zijn voorganger in hooge mate heeft betoond.

§ 3. Vele leden verklaarden met genoegen te hebben gezien, dat de pogingen der Regeering om de quaestie van de grensregeling met de Fransche bezittingen tot een goed einde te brengen aanvankelijk met succes zijn bekroond. Zij vertrouwden, dat het der Regeering zal gelukken deze zaak afdoende te regelen.

§ 4. Op het tot stand komen der bij art. 114 van het Regeeringsreglement gevorderde comptabiliteitswet werd door eenige leden aangedrongen. Men vroeg waarom niet in afwachting dezer wet de zaak bij Koninklijk besluit werd geregeld.

§ 5. Met instemming hadden in eene afdeeling eenige leden de verklaring van den Minister vernomen, dat hij niet voornemens is het geopperde denkbeeld over te nemen om in de bezetting der kolonie te voorzien door het korps mariniers. Veeleer gaven zij in overweging de thans bestaande krijgsmacht te vervangen door een korps politie of marechaussee.

§ 6. Bevordering der emigratie werd door vele leden wenschelijk geacht ook in de door den Minister aangegeven richting, om door den invoer van Javanen en Madureezen in dit opzicht onafhankelijk te worden van Britsch-Indië. Wanneer daartoe maatregelen werden genomen, was men van oordeel, dat verhuizing van gezinnen de voorkeur verdiende boven de gewone wijze van koelie-aanvoer. Zoo-doende kan eene kolonisatie worden verkregen, waarvan men heilzame gevolgen voor de kolonie wachtte. Alleen werd er op aangedrongen, dat de Regeering tijdig de noodige maatregelen zoude nemen, dat bij aankomst in de kolonie de emigranten behoorlijk werk en eene goede behandeling zullen vinden.

Het denkbeeld om Hollandsche werklieden, ook werkeloozen, naar Suriname over te brengen vond minder bijval, tenzij voor anderen dan veldarbeid. De deerlijk mislukte proef in vroegere dagen genomen maakte het, naar men meende, minder wenschelijk tot eene herhaling over te gaan.

Van andere zijde vroeg men of de proef destijds wel met de noodige zorg is genomen. Op zich zelf toch is de zaak zeker wenschelijk en men hechtte waarde aan de ondervinding, die den onlangs afgetreden Gouverneur de zaak warm deed aanbevelen.

In verband daarmee werd de wensch uitgesproken, dat de Regeering nauwkeurig zoude overwegen of het niet mogelijk ware den stroom onzer landverhuizers, die zich thans naar de Zuid-Amerikaansche Republieken richt, naar Suriname te leiden.

Men stelde er prijs op te mogen vernemen hoe de Regeering over deze zaak denkt.

§ 7. De nieuwe belastingverordening op het gedistilleerd heeft aan de suikerfabrikanten aanleiding gegeven tot hun adres van Mei 1888; men wenschte wel te vernemen, hoe